

عنوان مقاله:

نقش سرمایه ی اجتماعی در توسعه ی پایدار محله ای (نمونه: کوی سجادیه مشهد)

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیا و توسعه ناحیه ای، دوره 7، شماره 12 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

خاکپور خاکپور

مافی مافی

باوان پوری باوان پوری

خلاصه مقاله:

گسست در ساختار فضایی- اجتماعی شهرها در روند برنامه های توسعه ای حاضر، موجب ناکارآمدی طرح های توسعه شده و نگاه کلان و شهر مقیاس را متوجه سلول های بنیادین یا محلات شهری نموده است، تا از این سطح در جهت هدف اصلی برنامه ریزی یا بهبود کیفیت زندگی ساکنان تلاش نماید. در این مقاله، نگاه دارایی- مبنای، که راه حل گراست، به جای نگاه نیاز- مبنای، که تلقی گرا و استحقاق نگر است، مبنای کار قرار گرفته است. هم افزایی سرمایه های اجتماعی و توسعه ی محله ای، مولفه های قاعده این تحقیق بوده که در کوی سجادیه و در عرصه ی دو گود شهید احمدی و فخار واقع در منطقه پنج شهرداری مشهد سنجش شده است. روش کار ترکیبی از مطالعات اسنادی و پیمایشی است، که با توجه به نیاز مورد استفاده قرار گرفته است. روش به کار رفته توصیفی- تحلیلی هم بستگی و تکنیک پرسشنامه، ابزار نیل به اهداف پیمایشی تحقیق بوده است. اما نتایج تحقیق نشان می دهد که پس از آزمون فرضیه ی تحقیق بر اساس یافته های کسب شده از پیمایش برای محدوده ی مطالعاتی (کوی سجادیه و عرصه ی دو گود فخار و شهید احمدی) و با توجه به مشاهدات پژوهشگران می توان عنوان کرد (هرچند به علت رد فرضیه تحقیق، نمی توان به صورت قاطع بیان داشت) که می توان با تقویت سرمایه ی اجتماعی به پایداری محله ای دست یافت، اما به سبب معناداری یا نزدیک به معنادار بودن برخی از مولفه های سرمایه ی اجتماعی می توان بیان داشت توجه به مفهوم ذهنی سرمایه ی اجتماعی شرط انکار ناپذیر تحقق مفهوم عینی پایداری است، یعنی دست یابی به پایداری در توسعه ی محله ای، بدون توجه به پتانسیل های نهادی و انسانی و بهره گیری از تمامی ظرفیت های فردی و گروهی امری غیر قابل اجراست. کلیدواژه ها: محلات شهری، برنامه ریزی نیاز- مبنای، برنامه ریزی دارایی- مبنای، سرمایه اجتماعی، توسعه ی محله ای پایدار، کوی سجادیه و عرصه ی دو گود شهید احمدی و فخار

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1353596>

